

ORIENTAL INSTITUTE, BARODA.

Acc. No. 20953 Subject वेद.

Name ऋग्वेद संहिता. (incomplete).

Author _____

Age _____

Extent Fr. 41-80 (18 missing)
= 22. lrs. 400. + 1.9. सू.

Language Sanskrit.

Script Devanāgarī.

Source-श्री नरहरिशास्त्री पण्डसे. डभोई. Gift.

रुषः सहस्राक्षः सहस्रपात्र ॥ स भूमिं विश्वतो वृत्वात्यतिष्ठद्दशंगुलं ॥ पुरुष एवेदं सर्वं यद्गु
तं यच्च स व्यं ॥ उतामृतत्वस्ये शानो यदग्नेनातिरोहति ॥ एतावानस्य महिमा तो ज्यायंश्च पू
रुषः ॥ यदोस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ त्रिपादूर्ध्व उदै लुरुषः यदोस्ये हा म
वत्सु नः ॥ ततो विष्वङ् व्यक्रामत्साशनानग्ने अग्नि ॥ तस्माद्दिराक जायत विराजो अग्नि
धूरुषः ॥ स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमि मथो पुरः ॥ १७ ॥ ॥ यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञ
म तन्वत ॥ वसंतो अस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्भुविः ॥ तं यज्ञं च हि षि प्रोक्षन् पुरुषं जा
तमग्रतः शोते न देव अग्रयं तसाध्या क्रुषयश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्विकृतः संभृतं पृष
दाज्यं ॥ पशून्ताश्च क्रेवायव्या नारण्यान् ग्राम्याश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्विकृतः ऋत्विः सा
मानि जज्ञिरे ॥ छंदो सिजज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्माद्दिजायत ॥ तस्माद्देवा अजायंत ये के

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTION

सं. अ.
४२

बोभयादतः ॥ गवो हज्जिरेतस्मान्तस्माजाता अजावयः ॥ ३८ ॥ ॥ यत्सुरं वंद्युः कतिधा
व्यकल्ययन् ॥ मुरं वं किमस्य नो बाहु क ऊरु पाद उच्येते ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुरमासीद्ब्रह्मराज
न्यः कृतः ॥ ऊरु तदस्य यद्देश्यः पद्भ्यां श्वेदो अजायत ॥ चंद्रमामने सोजातश्चक्षोः स्वयं अजा
यत् ॥ मुरवादिंश्चाग्निश्च प्राणाद्वा सुरजायत ॥ नाभ्यां आसीदंत रिक्षींशी श्लेघिद्यौ समवर्तत ॥
पद्भ्यांश्च मिदित्रिः श्रोत्रात्तथालिकां अकल्ययन् ॥ सप्तास्यासन्न्य रिधयस्त्रिः सप्तसमि
धः कृताः ॥ देवायज्ञं द्येत न्वनि प्रबध्नुं पुरुषं यशुं ॥ यज्ञेन यज्ञमयजंत देवास्तानि धर्मा
णि प्रथमान्यासन् ॥ ते ह न किं महिमानः सचंत यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः ॥ ३९ ॥ ॥
संजागृवद्भिर्जरमा ण्ण इधयते दमेदं मूना इष्यन्ति एकस्य दे ॥ विश्वस्य होता हविषो व
रेण्या विभुर्विभाव सुधरवा सरवीयते ॥ सदं रति श्रीरति धिर्गृहे गृहे वने वने निश्रियेत

शिव
४२

७

वाजसनिरयिमसौ सुवीरं प्रशस्तं धेहि यत्रासं वृहंतं ॥ २२ ॥ यज्ञस्य वोरथं विष्पतिं विशां
होतारमक्तेरतिथिं विभावसुं ॥ शोचंश्च कासु हरिणीषु जसुरद्रुषिके तुर्यजतो धामना ॥
पत ॥ इममं जस्यामुभये अकृण्वत धर्माणामग्निं विदथस्य साधनं ॥ अकुंनयद्गमुषसः
पुरोहितं तन्नुनयात मरुषस्य निंसते ॥ वकस्य नीथा विपणेऽवमन्मेह वया अत्रस्य प्रकृता
आसुरत्तवे ॥ अदाघोरासो अमृतत्वमाशाता दिज्जनस्य देवस्य च किं रत्न ॥ ऋतस्य हि
प्रसितिर्दोः रुरुव्यवो नमो मस्य ॥ रमतिः धनीयसी ॥ इंद्रो मित्रो वरुणः संचिकि त्रिरे
थो भगः सविता पूतदक्षसः ॥ प्रसेद्वणायिनायंति सिंधवस्तिरो मही मरमतिं द
धन्विरे ॥ येभिः परिज्मापरियन्तु रूजयो विरोत्तवज्जठेर विश्वमुक्षिते ॥ २३ ॥ ॥ क्री
णारुद्रामरुतो विश्वरुष्टयो दिवश्येनासो असुरस्य नीकयः ॥ ते सिश्चष्टवरुणा मि

सं. अ.
४२

त्रो अयमेद्रेदिवेभिरर्विशोभिरर्वत्तु ॥ इंद्रे भुजंश्रामानासत्राशतसुरोदृशीके वृषणश्चयो
स्य ॥ प्रयेन्वस्यार्हणाततक्षिरे युजं वज्रं नृषदनेषु कारवः ॥ सुरश्चिदाहरितो अस्थरीरमदिंद्र
दाकश्चिद्रयतेतवीयसः ॥ भीमस्य वृषो जडरादभिश्चसो ॥ दिवेदिवे सङ्गरिस्तंनवाधितः ॥
स्तामं वो अद्य रुद्राय त्रिकेसेक्षयद्वाराय नमसादिदिष्टन ॥ येभिः त्रिविस्त्वां एवयाव
भिर्दिवः सिषक्तिस्वयत्रानिकामभिः ॥ तेहि प्रजाया अमरं तविश्रवा बृहस्पतिर्दृषसः
सोमजामयः ॥ यज्ञैरथर्वाप्रथमो विधारय देवा दक्षे भृगवः संचिकि त्रिरे ॥ २७ ॥ ॥ तेहि
द्यावापृथिवीभूरिरेतसानरात्रांसश्चतुरंगो यमो दितिः ॥ दिवस्त्वष्टाद्रविणो दानुस्सु
क्षणाः प्ररोदसीमरुतो विस्मुरहिरै ॥ उतस्य न उत्रिजा मुर्विमाक विरहिः शृणोतु बु
ध्न्या ॥ हवीमनि ॥ सूर्यामासा विचरंता दिवि क्षिता धियाशमी न ऊषी अस्थवोधतं ॥

१
५

ORIENTAL INSTITUTE
BARODA (INDIA)

शिव
४२

दि

प्रनः पूषा चरथं विश्वे देव्योपां नपादवतु वायुरिष्टये ॥ आत्मानं वस्यो अमिवातमर्चत तदधि
नासुहवायामिनिश्रुतं ॥ विशामासामभयानामधिदितं गीर्भिरुस्वयं शसंगृणीमसि ॥ ग्ना
ग्नाभिर्विश्वामिरोतिमनर्वयामक्तोसुवानं नृमणा अधापतिं ॥ रेभदत्रजनुषापूर्वे अंगिरा
ग्रावाण ऊर्ध्वं अमिचक्षुरध्वरं ॥ येभिर्विहाया अभवद्विचक्षयाः पाथः सुमेकं स्वधिति
र्वनन्वति ॥ २५ ॥ ॥ महिद्यावापृथिवीभूतमुर्व नारी यद्गीनरोदसीसदनः ॥ तेभिर्नः पातं
सह्यस एभिर्नः पातं श्रुषणि ॥ यज्ञेयज्ञेयसमत्सै दिवन्सपर्यति ॥ यः सुमेदं श्रुत्तमं
आविवासात्येनान् ॥ विश्वेषामिरो ज्येवा देवानां वामिहः ॥ विश्वे हि विश्वमहसो विश्वेषु य
ज्ञेषु यज्ञियाः ॥ ते घाराजानो अमृतस्य मंड्रा अर्यमामित्रावरुणाः परिज्मा ॥ कद्रुद्रो नृणां
स्ततो मरुतः पूषणो भगः ॥ उत नो नक्तमपां वृषण्वस्तसूर्यामासासंदनाय सधन्या ॥

सं. अ.
४३

सचायत्साद्येषामहिवृभ्येषुबुभ्यः॥२६॥॥उतनोदेवावश्विनाश्रुमस्पतीधामसिमित्रा
गरुणाउरुष्यतां॥महःसरायएषतेतिधन्वेवदुरिता॥उतनोरुद्रचिन्मकतामश्विनाविश्वे
द्वासोरथस्पतिर्भगः॥ऋतुर्वाजऋतुक्षणाःपरिज्माविश्वेवेदसः॥ऋतुर्ऋतुक्षान्ऋतु
विधतोमदन्नातिहरीज्जुवानस्यवाजिना॥दुष्टंरयस्यसामश्चिद्वधग्यज्ञानमानुषः॥
कृधीनोअद्रयोदेवसवितःसचस्त्वेषमघानां॥सहोनइंशेवक्रिभिर्न्येषांचर्षणीनांच
ऋरश्मिंनयोयुव॥एषुद्यावापथिवीधातंमहदसेवीरेषुविश्वचर्षणिःश्रवः॥एहं
वाजस्यसातेयेष्टंरायोतत्तुर्वये॥३७॥॥एतंशंसामिद्रास्ममुखं कृच्चित्तं सस्सा
वन्नभिष्टयेसदापां॥भिष्टये॥मेदतांवेदतावसो॥एतंमेस्तोभंतनानेस्वयेद्युतद्या
मानंवाहृधंतनं॥संवन्नंनश्व्यंतष्टेवानपच्युतं॥वावर्त्तयेषांरायायुक्तेषां

द्य

शिव
४३

हिरण्यी ॥ नेमधितामैपोऽस्यावथेवविष्टाता ॥ प्रतदुःश्रीमेएथवानेवेनेप्ररामेवोचमसुरे
मघवत्सु ॥ येयुक्तायपंचरातास्मसुपथाविश्राव्येषां ॥ अर्धीन्वत्रसप्ततिंचसप्तव ॥ सद्यो
दिदिष्टतान्वःसद्योदिदिष्टपार्थःसद्योदिदिष्टमायवः ॥ २८ ॥ ॥ प्रैतेवदंतुप्रवयंवदामप्रा
वभ्यावानंचवदतावदभ्यः ॥ यदइयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंघोषंभरथेज्ञायसोमिनः ॥
एतेवदंतिनातवत्सहस्रवदभिक्कंदंतिहरितेभिरासभिः ॥ विष्ठीग्रावाणाःसुकृतःसुकृत्य
याहोतुश्चिस्त्वेहविरद्यमाशत ॥ एतेवदंस्यविदंननामधुन्यंखयंतेअधिपक्त्रामिषि ॥
वृक्षस्यत्रारवामरुणस्यवपुतस्तेसुसवष्टिषभाःप्रेमराविष्णुः ॥ बृहद्दंतिमहिरेणमं
दिनेंद्रंक्रोरंतोविदन्तनामधु ॥ संरभ्याधीराःस्वस्यभिरनन्तिषुराघोषयंतःपृथिवीमु
पदिभिः ॥ सुपणान्वमक्रतोपद्यव्याखरेकस्माद्भिरानन्तिषुः ॥ न्यइद्रियंस्व

सं. अ.
६४

परस्यनिष्कृतं पुरुषेरेतो दधिरेसूर्यश्चितः ॥ ३ ॥ इव प्रवहंतः समायमुः साकं युक्ता वष
णो विभ्रतो धुरः ॥ यक्षु संतो जग्रसान्तरा विषुष्ट एषां प्रेषिष्यो अविता भिव ॥ ६ ॥
वनिभ्यो दशकस्यभ्यो दशयोत्त्रेभ्यो दशयो जनेभ्यः ॥ दशगीष्मभ्यो अर्चिता जरेभ्यो
दशधुरो दशयुक्ता वहस्य ॥ ते अद्रयो दशयन्त्रासन्त्रा वस्तेषामाधानं ययेति
हृतं ॥ त ऊसुतस्यसोम्यस्याधसंश्रोः पीयूषं प्रथमस्येसा जरे ॥ ते सोमा दोहरी
इंद्रस्यानिंसते श्रुंदुहंतो अध्यासेत गवि ॥ ते सिर्दुग्धं पिबान्ते सोम्यमध्वं शोवधति
प्रथते वषायते ॥ वषावो अंशुर्म किलारिवा ॥ धनिका वंतः सदमि रूषना शिताः ॥
रेवत्येव महसाचारवस्थनयस्यग्रावाणो अजुषध्वमध्वर ॥ ७ ॥ ॥ ॥ तदिला अत्र
दिला सो अद्रयो अमण अश्रुथिता अमत्यवः ॥ ८ ॥ ॥ तुरा अजरा स्वाम विष्णवः

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTE

त्रिप
६४

तुयेभिर्यासिदृषामिर्मदमानः॥हरित्वावर्चसासूर्यस्यश्रेष्ठैस्तेस्त्वंस्पर्शयस्व॥अस्माक्षि
रिंइसखिभिर्दिवानःसध्रीचीनोमादयस्वानुषद्य॥यस्यत्यन्तेमहिमानंमदेष्टेममहीरोद
सीनाविविक्तां॥तदेकत्राहरिभिरिंद्रयुक्तेःप्रियेभिर्याहिप्रियमन्तमळ॥यस्यशश्वत्स
पिवांइंद्रात्रुननानुक्त्यारण्यान्वकर्ष्य॥सतेपुरंधितविषामियतिंसतेमदायसुतइंद्रो
मः॥१२॥॥इदंतेपात्रंसनवित्तमिंद्रपिवासोममेनाशतक्रतो॥पूषिआहवोमदिरस्यम
ध्वोयंविश्वइदमिहर्थातेदेवाः॥विहित्वामिंद्रपुरुधाजनासोहितप्रयसोवृषसङ्कयते॥
अस्माकंतेमधुमत्तमानीमाभुवन्सवनातेषुहृष्य॥प्रतंद्रूपूर्वाणिप्रनूनवीर्यावोचंप्र
थमाकृतानि॥सतीनमन्युरश्रथायोत्रदिंसुवेदनामरुणोब्रह्मणेगं॥निषुसीदगणप
तेगणेषुत्वामाहुर्विप्रतमंकवीनां॥नक्रतेत्वन्निक्रियतेकिंचनारमहामकंमघवंचित्रमर्च॥

सं. अ.
६०

अभिख्यानोमघवन्नाधमानान्सरेवो॥धिवसुपतेसरवीनां॥रपंकुधिरणकृतसत्यश्रुष्मा
भक्तचिदाभजारोयप्रस्मान्॥१३॥॥तमस्थद्यावापृथिवीसन्वेतसाविश्वेभिर्देवैर
नुश्रुष्ममावतां॥येदेत्कण्वानोमहिमानमिंद्रियंपीत्वीसोमस्यऋवमांश्रवद्भुत॥तमस्य
विष्णुमहिमानमोजसांश्रुं दधन्वान्मधुनेविरश्राते॥देवेभिरिंद्रोमघवासयावभिवृ
त्रंजघन्वांश्रभवद्वरेण्यः॥वृत्रेणयदहिनाविभ्रायुधासमसिष्ठि॥थायुधयेरांसमा
विदे॥विश्वेतेअत्रमरुतःसहस्रनावर्धनुयमहिमानमिंद्रियं॥जज्ञानएवव्यबाधत
स्पृधःप्रापश्यद्वीरो॥अभिपौंस्यंरणं॥अवृश्रवद्विमवसस्यदःसृजदस्तस्त्रान्ना
कंस्वयस्ययापृथुं॥अदिंद्रःसत्रातविषःरपत्यतवरीयोद्यावापृथिवीअबाधत॥
अवाभरद्भुषितोवज्रमायसंरोवंमित्रायवरुणायदाश्रुषे॥१४॥॥इंद्रस्यत्रित

शिव
६०

विषीभ्योविरपिप्रक्रुधायतो अरं ह यंतमन्यवे ॥ वत्रंयदुगोव्यवृश्वदोजसा
पोविभ्रतंतमसापरीवृतं ॥ यावीर्याणिप्रथमान्दिकर्त्वीमहितेभिर्यतमा
नोसमीयतुः ॥ ध्वांतंतमोवदध्वसेहतइंद्रोमद्रापूर्वहृतावपत्यत ॥ विश्वे
देवासोअध्ववृष्यानितेवद्वयंनसोमवत्यावचस्पया ॥ रद्रुवत्रमहिमिंद्र
स्यहन्मनाग्निर्नजंभैस्तृषन्नमावयत् ॥ भरिदक्षोभिर्वचनेभिर्ऋक्
भिः सरव्येभिः सरव्यानिप्रवोचत ॥ इंद्रो धुनिंचचमुरिंचदंभयंछेद्रामन
स्याश्रुणुतेदभीतये ॥ तंपुरूण्याभरास्वश्रव्यायेभिर्मसेनिवचनानिशंस
न् ॥ सुगेभिर्विश्वा दुदितानरेमविदोषुणउर्वियागाधमद्य ॥ १५ ॥ धर्मा
समंतान्निवृतं व्यापतुस्तयोर्जुष्टिमातरिश्वाजगाम ॥ दिवस्पयोदिधिषा

सं० अ०
६१

णा अवेषन्विदुर्देवाः सहसामानमर्कं ॥ तिस्रो देष्टाय निर्ऋती रूपा सते
 दीर्घे ऋतो विहिं जानंति वक्त्रयः ॥ तासां निचिकपुः कवयो निदानं परेषु
 यागुह्येषु व्रतेषु ॥ चतुष्कपदी युवतिः सुपेशा घृतप्रतीका वयुना निवसते ॥
 तस्यां सुपर्णा वृषणानिषेदलुर्यत्र देवा दधिरे भागधेयं ॥ एकः सुपर्णः
 ससमुद्रमाविवेश स इदं विश्वं भुवनं विचष्ट ॥ तं पाकेन मनसा पश्यं
 तितसं मातारो ऋस उरो व्लिमातरं ॥ सुपर्णविप्राः कवयो वचोभिरेकं सं
 तं बहुधा कल्पयन्ति ॥ ऋदांसि च दधतौ ॥ अध्वरेषु ग्रहाः सोमस्य भिम
 ते द्वादश ॥ १६ ॥ षड्दिशांश्च चतुरः कल्पयन्त ऋदांसि च दधत आ द्वादश ॥
 यश्च विमाय कवयो मनीषत्र क्त्वा माभ्यां प्ररथं वर्त्तयन्ति ॥ चतुर्दशान्ये म

शिव
६१

हिमनि अस्य तंधीरावाचा प्रणयंति सप्त ॥ आत्रानंतीर्थं किइह प्रवेच्येन पथा प्रखिवंते सु
तस्य ॥ सहस्रधापंचदशान्युक्थायावद्यावाद्यथिबीतावदित्तत् ॥ सहस्रधामहिमानः सह
स्र्यावद्रसविष्ठितं तावती वाक् ॥ कश्चंदसांयोगमावेदधीरः कोधिष्ठ्याप्रतिवाचं पपाद ॥
कम्यत्विजामष्टमं शूरमाहुर्हरिद्रं इत्यनिचिकायकस्वित् ॥ भूम्या अंतपेयकेचरंतिरयस्य
धूपुयुक्तासो अरुः ॥ अमस्यदायं विष्मजं लेभ्योपदाय मोसवतिहर्म्यहितः ॥ १७ ॥ ॥
चित्रदृष्टिशोस्तरुणस्य वक्षथो नयोमातरावप्येति धातेवा ॥ अनुधाय हि जीजनदधाचनु
ववक्षसद्यो महिहसं चरंत् ॥ अग्निहनामधायिदं नपस्तमः संयोवनायुवते भस्मनाद
ता ॥ अभिप्रमुराजुं कस्वध्वरइतेन प्रोथमनिायवसेष्टषा ॥ तं वोविं नुदुषदं देवमंधस
इदं प्रोथं तं प्रवपं तमर्णवं ॥ आसावकिं नरेण चिषाविरात्रिानं महि व्रतं न सरजं तमध्व

॥ सं. अ. ॥
॥ ६२ ॥

नः ॥ वियस्यते जयमानस्यो जग्धक्षोर्नवाताः परिसंलभ्युताः ॥ आरुणवासोयुधयो नस
त्वनं त्रितं नशत प्रशिवंत इदृश्ये ॥ सद्गुणः कर्षवतमः कर्षवसरवार्यः परस्यांतरस्यतरुषं ॥
अग्निः पालुगणतो अग्निः स्रुरी नग्निर्दहातुतेषामवोनः ॥ ३८ ॥ ॥ वाजिं तमायसहसिसु
विच्यत्तु पुच्यवानो अनुजातवेदसे ॥ अनुद्विद्यो धृषतावरं सते महिन्तमायधन्युने
दविष्यते ॥ एवाग्निर्मत्तैः सहसुरिभिर्विसुष्टेव सहसः सुनरो नृभिः ॥ मित्रासो नयेसु
धिता क्रतायेवाघोवि नधुमै र्भिसंति मानुषान् ॥ ३९ ॥ जेनिपात्सहसा वं नितित्वो य
स्तुतस्य बंदते वषावाक ॥ त्वांस्तोषामत्वया सुवीराशघीय आयुः प्रतरं दधानाः ॥ इति
त्वाग्नेर्दृष्टि हव्यस्य पुत्रा उपस्तता स क्रुषयो वोचन् ॥ तांश्च पाहि गृणतश्च स्रुरी न्वषड्
षकित्सु र्ध्वा सो अनक्षं नमोन मइसु र्ध्वा सो अनक्षन् ॥ ३९ ॥ ॥ पिबासो मे महतं इदि

॥ शिव ॥
॥ ६२ ॥

यायपिवावृत्रायहंतवेशविष्ठ ॥पिवरायेशवसेद्रूपमानःपिवमध्वस्तपदिंशवृषस्व ॥
अस्यपिवसुमतःप्रसिद्धतस्येद्रुसोमस्यवरमासुतस्य ॥खस्तिदामनसामादयस्वावत्विने
रेवतेसोभगाय ॥ममत्तुत्वादिव्यःसोमइंद्रममत्तुयःस्तुयतेपार्थिवेषु ॥ममत्तुयेनवरिव
श्वकथममत्तुयेननिरियासिश्चन ॥आद्विबर्हिअमिनोयात्विद्रोवृषाहरिभ्यांफ
दिषिक्तमंधः ॥गव्यासुतस्यप्रभृतस्यमध्वःसत्रारवेदामरुत्राहावृषस्व ॥नितिग्मानि
भ्रात्रायन्प्राशयान्यवस्तिरातनुहियातुज्जुनो ॥उग्रायतेसहोबलं दक्षमिप्र तीक्ष्णं
न्विगरेषुवृश्च ॥२०॥ ॥व्यर्धइंद्रतनुस्त्रिवांस्योजस्तिरेवधन्वेनाभिमाती ॥अस्मद्गो
वृधानःसहोभिरनिभृष्टान्वेवावृधस्व ॥इदंहविर्मघवंतुभ्यंरातंप्रतिसन्नाकहंगा
नागृप्साय ॥तुभ्यंसुसोमघवंतुभ्यंपको ३द्रो रूपवचप्रसिद्धतस्य ॥अद्भ्यदिद्रुप्रसिद्ध

सं. अ
६३

ते माहर्वा विचनोदधिष्वपचतोतसोमं ॥ प्रयस्वतः प्रतिहर्यामसित्वासत्याः संवुयजमानस्य
कामाः ॥ प्रिंद्वाग्निभ्यां सुवचनस्य मियमि सिंधाविवे प्रेरयं नावमर्केः ॥ अया इव परिच
रंति देवाये अस्मभ्यं धनदा उद्भिदश्च ॥ २१ ॥ ॥ नवा उ देवाः सुधमिद्धं ददु रुताशितमु
पगच्छंति मृत्यवः ॥ उता उषिः पृणतो नोपदस्य सुता एण नर्दि तारं न विदते ॥ यत्रा
धाय च कमानाय पितो नवान्सं नफितो योपजग्मुषे ॥ स्ठिरं मनः कृणुते सेवते पुरो
तो चित्समर्दि तारं न विदते ॥ स इद्भे जो यो गृहवे ददात्यन कामाय चरत कृशाथ ॥ अ
रमस्मै भवति याम हुता उता परीषु कृणुते सरवायं ॥ न स सरवो यो न ददाति सरये स
चा भुवे स च मानाय पितः ॥ अया स्मास्त्रिया नत दोको अस्ति पृणंत मृत्यमरणं चिदिच्छे
त् ॥ पृणीयादिना धमानाय तव्यां द्राघीयां समनुपश्ये तपंथां ॥ ओहिवर्तं तरथे क्वका

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTE

शिव
६३

इजाजगतावभूव ॥ यद्द्रोत्रस्यद्विपदश्चतुष्पदः कस्मै ॥ यस्येमेहमवंतो महित्वायस्यस
मुद्रंस्स्यासदाङ्गः ॥ यस्येमाः प्रदिशोयस्यबाहु कस्मै ॥ येनद्यौरुग्राष्टथिवीचद्वक्त्रायेनस्वस्त
मितयेननाकेशायेत्प्रंतरिक्षे रजसाविमानः कस्मै ॥ ३ ॥ ॥ यंक्रंदसीत्प्रवसातस्तमानेत्
भ्येक्षेतामनसोरजमाने ॥ यत्राधिस्तुरउदितोविभातिकस्मै ॥ अपिहयद्दृहतीर्विधमा
यनांभिर्दधानाजनयंतीरग्निं ॥ तेतोदेवानां समवर्त्ततासुरकः कस्मै ॥ यश्चिदापामहिना
पर्यपरयद्दक्षदधानाजनयंतीर्यज्ञं ॥ योदेवेषाधिदेव एक आसीत्कस्मै ॥ मानोहिंसीज्जि
नितायः ष्ठीव्यायोवादिवंसत्यधर्मजिज्ञान ॥ यश्चापश्चंद्राबृहतीर्जिज्ञान कस्मै ॥ प्रजाप
तेनत्वेदतान्यन्याविश्वाजातानिपरितावभूव ॥ यत्कामास्तजुङ्गमस्तन्नोत्प्रस्तवयंस्था
मपतयोरयीणां ॥ ४ ॥ ॥ वसुंनन्त्रिमहसंगृणीषेवामंत्रोवमतिथिमद्विषेण्य ॥ सरा

सं. अ.
६६

सतेश्वरुथोविश्वधायसोग्निर्हातागृहपतिःसुवीर्यी। जुषाणोऽग्नेप्रतिहर्यमेवचोविश्वानि
विद्वान्पुनानिसुक्रतो॥ घृतनिर्णिग्ब्रह्मणगतुमेर्यतवेदेवाऽज्जनयंननुव्रतं॥ सप्तधामा
निपरियन्मत्स्येदिश्राद्दशुषेसुकृतेमामहस्व॥ सुवीर्यपारायिणाग्निस्वाप्तुवायस्तत्रानद्सभि
धातंजुषस्व॥ यज्ञस्यकेतुंप्रथमंपुरोहितंहाविर्भ्रंतइकतेसप्तवाजिनं॥ ष्टण्वतमग्निंघृत
घृष्टमुक्षयंघृणंतंदेवंघृणतेसुवीर्यी॥ लंहतःप्रथमोवेरण्यःसहूयमानिःप्रमृतायमहस्व॥
त्वांमर्जयन्मरुतोद्दशुषागृहेत्वांस्तोमेषिपेटिगोविविरुस्तुः॥ ५ ॥ ॥ इषंडुहंस्तुदुघांविश्वे
धायसंयज्ञप्रियेयजमानायसुक्रतो॥ अग्नेघृतस्त्रुस्त्रिर्दुतानिदीघिद्वर्त्तियज्ञंपरि
यन्सुकृतयसे॥ त्वामिदस्याउषसाव्युष्टिषुद्वृतंरुणवानाऽयजंतमानुषाः॥ त्वांदेवामह
याय्यायवावृधुराज्यमग्नेनिभ्रजंतोऽध्वरे॥ नित्वावसिष्ठाऽद्वंयतवाजिनंघृणंतोऽ

नेविदथेषुवेधसः॥ रायस्यार्षयजमानेषुधारययुयंपातःस्वस्तिभिःसदानः॥ ६॥ ॥ अयंवेनश्चो
दयत्यग्निगमोज्योतिर्जरायूरजसोविमानि॥ इममपांसंगमेस्तुर्यस्यत्रिंशुंनविप्रामितिभीरि
हंति॥ समुद्राहर्मिमुदियत्तिवेनानभाजाःएष्टंहर्यतस्यदशि॥ ऋतस्यसानावधिषिष्टपिष्ठा
द्समानंयोनिमभ्यन्तृषतत्राः॥ समानंपूर्वरमिवावशानास्तिष्ठन्वत्सस्यमातरःसनीकाः॥
ऋतस्यसानावधिचक्रमाणारिहंतिमध्येऽमृतस्यवाणीः॥ जानेतोरूपमह्यंपतविप्रामग
स्यघाषंमहिषस्यहिगमन्॥ ऋतेनयतोऽधि सिंधुमस्कुर्विदग्धवेऽमृताग्निनाम॥ अप्त
राजारमुपासोऽभियाणापोषाविभक्तिपरमेव्योमन्॥ चरत्त्रियस्ययोनिषुप्रियःसन्सीदस्य
क्षैहिरण्ययेसेवनः॥ ७॥ ॥ नकेसुपुष्पिपयत्पतंतद्ददावेनतोऽभ्यचक्षतत्वा॥ हिरण्य
पक्षंवरुणस्यदूतंयमस्ययो नोऽकुनंभुरण्यु॥ ऊर्ध्वेगिधवेऽधिनाकेऽस्थात्प्रत्यङ् चि

१०३
६७

त्राविभ्रदस्यायुधानि ॥ वसानो अत्कंसुरभिंदशोकं स्वर्णनामजनतप्रियाणि ॥ इक्ष्वाः समुद्र
मभियज्जिगातिपश्यन्तध्रस्यचक्षसाविधर्मन ॥ भानुः शुक्रेणशोचिषाचकानस्तृतीयेच
क्रेरजसिप्रियाणि ॥ ८ ॥ ॥ इमन्नो अग्नउपयज्ञमेहिपंचयामंत्रिदृत्तंसप्ततंतु ॥ असोह
व्यवाकृतनः पुरोगाज्योगेव दीर्घतमत्राशयिष्ठाः ॥ अदेवदेवः प्रवतागुहायन्प्रपश्यमा
ने अमृतत्वमेमि ॥ शिवं यत्संतमशिवा जहामि स्वात्सख्यादरणीनामिमिमि ॥ पश्यन्त
न्यस्या अतिथिं वयाया क्रुतस्य धाम विमिमि पुरुषि ॥ शंसामि पित्रे असुरायशो वमयज्ञि
याद्यज्ञियं भागमेमि ॥ बद्धीः समा अकर मंतरास्मि निंदं दृणानः पितरं जहामि ॥ अग्निः
सोमो वरुणस्तच्यवंते पर्यावर्द्धाष्टं तद्दवाम्यायन ॥ निर्माया उत्य असुरा अभुवंतं च मा
वरुणकामयासि ॥ अतनरा जनन्तं विविचन्ममराष्टस्याधिपत्यमेहि ॥ ९ ॥ ॥ इदं स्व

शिव
६७

षः ते नूनं नो यमृतयेवरुणो मित्रो अर्यमा ॥ नयिषु उनेनेषणि पर्विषु उनेः पर्व
पयति द्विषः ॥ यूयं विश्वं परिपाथवरुणो मित्रो अर्यमा ॥ युष्माकं शर्मिणि प्रिये स्या
मसु प्रणीतयोति द्विषः ॥ आदित्या सोऽतिस्त्रिधो वरुणो ॥ उयं मरुद्भीरु
इं ऊवे मंदमग्निं स्वस्तयेति द्विषः ॥ नेतार ऊषुणा स्तिरो वरुणो मित्रो ॥ अ
तिविश्वानि डुरितारा जान श्वर्षणी मति द्विषः ॥ शुनमस्मभ्यमृतयेवरुणो ॥
शर्मयच्छंतु सप्रथं आदित्या सोऽयदीमहे अति द्विषः ॥ यथा हृद्य इ सवो गो र्य
चित्पदिषितममुं चतायजत्राः ॥ एवा व १ स्मन्मुचता व्यंहः प्रतार्यग्ने प्रतरं
न आयुः ॥ १३ ॥ ॥ रात्री व्यरव्य दायती पुरुत्रा देव्य १ क्षमिः ॥ निष्वा अध

सं-अ-
६६

श्रियो धित ॥ अर्वि प्राञ्जमत्या निवतो दिव्यु ३ इतः ॥ ज्योतिषा बाधेत तमः ॥ निरुखसार मस्कृतो
ष संदेव्या यती ॥ अपेदुहा सेत तमः ॥ साने अद्य यस्या वयं निते यामं न विद्महि ॥ वृक्षे नव
सति वयः ॥ निग्रा मासा अविष्टत निपदं तो निपक्षिणः ॥ निश्येना सञ्चि रथिनिः ॥ याव
या वृक्यं ३ वृक्यं वयं स्त नमूर्ध्नि ॥ अथानः सुतरा भव ॥ उपमापि शतमः कृष्णं व्यक्तम
स्थित ॥ उषन्ते वया तय ॥ उपतेगा इवाकरं वृणीषु इति दिविः ॥ रात्रिस्तो मनजिरयु
षे ॥ ३४ ॥ ॥ ममग्निवर्ची विहवेष्वस्त वयं तंधीनास्तन्वं पुषेम ॥ ममं नमं ता प्रादिशं
तस्वयाध्यक्षिण एतना जेयम ॥ ममदेवा विहवे मंतु सर्व इंदवं तो मरुतो विद्मुरग्निः ॥
ममांतरिक्षमुह्लोकमस्तमह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन् ॥ मयि देवा इविणमायं जं
तां मया शीरस्तमयि देव कृतिः ॥ देवा होतारो वनुषत पूर्व रिष्टा स्याम तन्वासुवीराः ॥
मह्यं यजंतु ममया निहव्या कृतिः सत्या मनसो मे अस्त ॥ एना मानिगा कतमच्च नाह

शिव
६६

विश्वेदेवासोऽधिवाचतानः॥ देवीः षड्वररुनः छणोत् विश्वेदेवास इहवीरयध्वं॥ मा
हास्महि प्रजया मातनुभिर्मरिधामद्विषते सोमराजन् ॥ १५ ॥ ॥ अग्नेमनुप्रतिनुदन्य
रेषामद्व्योगोयाः परिपाहिनस्त्वं ॥ प्रत्यंचोयंतु निगुतः पुनस्ते ३ मेषांचित्तं प्रबुधां
विनेत्रात् ॥ धाता धातृणां भुवनस्य यस्यतिर्देवं त्रातारमभिमातिषाहं ॥ इमं यज्ञम
श्विनोभाहस्पतिर्देवाः पंतु यजमानं न्यर्थात् ॥ उरुव्यचनिमहिषः त्रार्म्यंसदस्मि
हेवपुरु इतः पुरुष्टुः ॥ सनः प्रजायै हर्यश्वमृक्ये इमानेरीरिषोमापरादाः ॥ येनः
सपलाऽप्येत भवं त्विंशग्निभ्यामपवाधामहेतान् ॥ वसवोरुद्राऽग्निदित्या उपरिस्पृशं
मोग्यंचेत्तारमधिराजमक्रन् ॥ अर्वाचिभिं इममुतोहवामहे योगाजिद्रुनजिद्रिभूजि
द्यः ॥ इमं नो यज्ञं विह्वेजुषस्वास्यकुल्मो हरिवोमेदिनेत्वा ॥ १६ ॥ ॥ नासदासीन्नो

सं-अः
७०

सदासीत्तदानोनासीद्भजो नो व्योमापरो यत् ॥ किमावरीवः कुहकश्चर्मनमः किमासी
द्भनंगभीरं ॥ नमस्करासीदमृतं न तर्हि नरात्मा अक्रु आसीत्प्रकेतः ॥ आनीद्वान्तं
त्वधयातेदकंतस्माद्भान्यनपरः किं वनास ॥ तम आसीत्तमसा गच्छ मये प्रकेतं स
लिलं सर्वमा इदं ॥ तुच्छेना भवपिहितं यदासीत्तपसस्तन्महिना जीयते कं ॥ कामस्त
द्वेसमवर्त्तताधि मनसोरेतः प्रथमं यदासीत् ॥ सतो बंधुमसति निरविंदत् दिप्र
तीष्या कुवयो मनीषा ॥ तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषा मधस्विदासीत् ३ उपरिस्विदा
सीत् ॥ रेतो धा आसन्महिमान आसत्त्वधा अस्तत्प्रयतिः परस्तात् ॥ को अद्भुवे
दक इह प्रवेत्त कुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः ॥ अर्वाग्देवा अस्य विसृजनिनाथा
केवेदयत आवभुव ॥ इयं विसृष्टि र्थत आवभुव यदि वा दधे यदि वा न ॥ यो अ

शिव
७०

स्याध्यक्षः परमेवो मन्सो अंगवेदय दिवानवेद ॥ १७ ॥ ॥ यो यज्ञो विश्वतस्तनुमिस्तत
एकशतं देवकर्मभिरायतः ॥ इमे वयंति पितरो यत्र आयुः प्रवयापत्येत्यामतेते ॥
पुमां एनंतनुत उत्कृणन्ति पुमान्वितले अधिनाके अस्मिन् ॥ इमे मयूरवा उपसेदुरु
सदः सामानि चक्रुस्तसराण्योतवे ॥ कासीत्प्रमा प्रतिमा किं निदानमाज्यं किमा
सीत्परिधिः कत्रासीत् ॥ छंदः किमासीत्प्रउगं किमुक्यं यद्देवादेवमयजंतवि
श्वे ॥ अग्नेगीयत्र्यसवस्तु युग्वाग्निहयासवितासंबस्तुव ॥ अनुष्टुप्सासोमउ
क्येर्महस्वाहृहस्पतेबृहतीवाचमावत ॥ विरा ण्मिन्नावरुणयोरभि श्रीरिंद्रस्य
त्रिष्टुबिहभागो अ ॥ विश्वं दिवां जगत्या विवेशते नचाहू प्रक्रुष्यो मनुष्याः
चाहू प्रेतनक्रुष्यो मनुष्या यज्ञजाते पितरो नः पुराणे ॥ पश्यन्मन्ये मनसा

सं. अ.
७१

चक्षसाता न्यद्रमं यज्ञमयं जंतुं पूर्व ॥ सहस्तोमाः सहस्रं दस आहतः सहस्रमाक्रुषयः सप्त
देव्याः ॥ पूर्वेषां पंथामनुदृश्यधीराः अन्वलिभिरेरथोऽनरत्नमिन् ॥ ३८ ॥ अपप्राचइद्र
विश्वं अमित्रानपापानि च अभिभूते तु दस्व ॥ अपो दी चो अपश्चराधरा च उरो यथा तव श
मिन्मदेम ॥ कुविदं गयवमंतो यवं चिद्यथादांत्यत्तु पूर्वविषूय ॥ इहे देवां कणुहि भोजना
निये बर्हिषो न मो वृत्तिं न जग्मुः ॥ न हि स्मृत्तु या यात मस्तिने तश्रवो विविदे संगमे
षु ॥ गव्यं तद्रं सख्याय विप्रं अश्वायं तो वृषणं वाजयंतः ॥ युवं सुराममश्विना न मु
चा वासुरे सचा ॥ विपिपानाशु सस्पती इद्रं कर्म स्वावतं ॥ पुत्रमिव पितरा वश्विने
भेद्रा वधुः काव्यैर्दसनाभिः ॥ यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः सरस्वतीत्वामघव
न्नाभिघ्नक ॥ इद्रः सुत्रामास्ववां अश्वोभिः सुमर्की को भवतु विश्वे वेदाः ॥ बाध

तां देवो अशयं कृणातु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ तस्य वयं सुमतो यज्ञियस्यापि भेदे
सोमनसे स्याम ॥ स सुत्रामास्ववां इंद्रो अस्मे आगच्छिद्वेषः सनुतयुयोतु ॥ ९५ ॥ इंजा
नमिद्यो गृह्णाति विसुरी जानं भूमि रभिस्रपत्तुषणि ॥ इंजानं देवा वश्विना वामि सुमैर
वद्भुतां ॥ तावां मित्रावरुणा धारयत्सिती सुभुमे वितत्वता यजामसि ॥ युवोः का
णार्यसुरैरभिष्याम रक्षसः ॥ अधा चिन्नुभा द्विधिषाम हेवामभिः प्रियं रेवणः प
स्यमानाः ॥ दद्वानाय सुथति रेवणः सुभ्वारं न किरस्य मघानि ॥ असाव न्या अमुर
क्यत द्योस्त्व विश्वेषां वरुणासिराजा ॥ मूर्धरथस्य चाकुं नेता बते न सात कुध्रक ॥
अस्मिन्त्सेव इतच्छकपूत एनेहिते मित्रे निगतान् हति वीरान् ॥ अवावीय द्रात्त नृषवः
प्रिया सुयज्ञियास्ववी ॥ युवो हि माता दिति विचेतसाद्यो न भूमिः पर्यसा पुपूतनि ॥

सं-अ
७२

अवप्रियादिदिष्टनसूरोनिनिक्तराश्मभिः॥युवंह्यभ्रराजावसीदन्तिष्ठइयंनधू
षिदंवनृषिदं॥तानःकण्ठकर्मतीर्त्तमेधस्तत्रेअंहसःसुमेधस्तत्रेअंहसः॥२०॥॥
प्राचसेमपुरोरथमिंद्रायशुभमचत॥अभीकेत्विदुलोककृत्संगेसमस्तुवृत्रहास्मा
कंबोधिचेदितानमंतामन्यकेषांज्याकात्राधिधन्वसु॥त्वंसिंधूरंवास्तजोधरा
चोअहन्नहिं॥अशत्रुरिंद्रजशिषेविश्वंपुष्यसिवायंतत्वापदिष्वजामहेनमं॥
विषुविश्वाअरातयोयेनिद्रातनोधिषः॥अस्तामिशत्रेववधंयोनइंद्रजिघांसति
यातेरातिदिदिर्वसुनमं॥योनइंद्राभितोजनोवकापुरादिदेशति॥अधस्पदंत
मीकृधिविवाधेअसिसासहिर्नमं॥योनइंद्राभिसासति सनाभिर्यश्वनिष्ट्यः॥
अवतस्यबलंतिरमहृष्योरधत्मनानमं॥वृयमिंद्रताथवःसविवत्तमारभा

ORIGINAL INSTITUTION
BARODA (INDIA)

शिव
७२

नहे ॥ कृतस्य नः पृथानयातिविश्वानि^{नि}दुरितानमं ॥ अस्माभ्यं सुतमिंद्रतां त्रिभुवोरोहते
प्रतिवरेजस्त्रि ॥ अछिद्रोभीपीपयद्यथानः सहस्रधारापयसामहोगोः ॥ २३ ॥ ॥ उमे
यदिद्रोदसी आपप्राथोषा इव ॥ महंतं त्वामहीनां संम्राजं वर्षणीनां देवीजनित्र्यजी
जनद्रुशजनित्र्यजीजनत्र ॥ अवस्मदुहणायतोमत्तस्यतनुहिरुत्तरं ॥ अधस्यदंत
मं कृधि मो अस्मां आदिदेवता देवी ॥ अवत्या बृहतीरिषो विश्वश्चंद्रा अमित्रहन् ॥
शर्वाभिः शक्रभूतुहं द्विश्वाभिरुतिभिर्देवी ॥ अवयस्वंत्रातकृतविंद्रविश्वानि
धृतुषे ॥ रयिनं सुन्वते सवा सहस्त्रिणी ॥ भिरुतिभिर्देवी ॥ अवस्वेदा इवाभितो विघ्न
कपंतं तुद्रियवः ॥ इवीया इवतंतवा व्युस्मदुत्तुमति देवी ॥ दीर्घद्विकुत्राय भावति
विभवि मनुमः ॥ पूर्वणमघवन्पदाजा वयायथायमा देवी ॥ नकिं देवा विनीमसि

संश्र.
७३

नकिरायोपयामसिमंत्रश्रुत्संचरामसि॥पक्षेतिरपिकक्षेमिरत्रामिसंरत्तामहे॥
२२॥॥अस्मिन्वृक्षसुपलत्रोदेवैःसायिबतेयमः॥अत्रानोविश्रुपतिःश्रुपितापुराणां
अनुवेनति॥पुराणांअनुवेनंतंचरंतंपापयामुया॥अस्यंनभ्यवाकशतस्मात्प्रस्य
हयंपुनः॥यंकुमारनवंरथमचक्रंमनसाकृणोः॥एकेषंविश्वतःप्रोचमपश्यन्त
धितिष्ठसि॥यंकुमारप्रावर्तयोरथंविप्रेभ्यस्परि॥तंसामानुप्रावर्ततसमितोनाव्या
हितं॥यंकुमारमजनयद्रथंकोनिरवर्तयत्॥कस्वित्तदृधनेत्रुयादनुदेयीयथाभ
वत्॥मथाभिवदनुदेयीततोअग्रमजायत॥पुरस्तादुध्नन्नाततःपश्चान्निरयणंरुतं॥
इदंयमस्यसादनंदेवमानयदुच्यते॥इयमस्यधम्यतेनाकीरयंगीर्षिःपरिष्कृतः
॥२३॥॥केश्याग्निंकेशीविषंकेशीविमर्त्तिरोदसी॥केशीविश्वंस्वदृशोकेशीदं

ज्योतिस्तन्यते ॥ मुनिषो वातरशनाः पिशांगावसेते मला ॥ पातस्यानुभ्राजियंति यद्देवा
मोन्नाविसत ॥ उन्मदिता नैनेयो नवातां ॥ आतास्तिमावयं ॥ वारिरेदस्माकं मूयंम
तीसोन्मिपश्यथ ॥ अंतरिक्षेणपतति विश्वा रूपाक्वाकशान् ॥ मुनिर्देवस्य देव
स्यसौ कृत्याय सरवाहितः ॥ वातस्य श्वेवायोः सरवाथे देवेषितो मुनिः ॥ उभोस
मुद्रावाक्षेति यश्च पूर्वउतापरः ॥ अपसरसांगंधर्वाणां भृगाणां चरणचरन् ॥ के
शीकेतस्य विद्वान् सरवास्वाडुर्मदिन्तमः ॥ वायुरस्मा उपामंथत्पिनष्टिस्मा कुनन्त
मा ॥ केशी विषस्य पात्रेण यद्द्रुणापि बत्सह ॥ २४ ॥ ॥ उत देवाः अविहितं देवा उन्म
यथा पुनः ॥ उतागश्च कुषदेवा देवा जीवयथा पुनः ॥ द्वाविमो वातो वात आसिंधो
रापरावतः ॥ दक्षते अन्य आवातु परान्यावातु यद्रुपः ॥ आवातवाहिमेषज

॥सं-अ-
॥७४॥

निवातवाहियद्रपः॥त्वंहविश्वमेषजोदेवानांइतइयसे॥आत्वागमंशंतातिमिरथोअ
रिष्टतातिभिः॥दक्षंतेभद्रमाभार्कपरायक्षमंसुवामिते॥त्रायंतामिहदेवास्त्रायंतामुरु
तागणः॥त्रायंताविश्वामुतामियथायमरपाअसत्॥आपइद्रउभेषजीरापोअमी
वचातनीः॥आपःसर्वस्यमेषजीस्तास्तेकण्वंलुभेषजं॥हस्ताभ्यांदशशारवाभ्यांजि
ह्वाचःपुरागवी॥अनामयित्नुभ्यांत्वाताभ्यांत्वोपस्यशामसि॥२५॥॥तवत्सइ
इसरयेषुवद्भयक्रुतंमन्वानाव्यददिरुर्वलं॥यत्रादशस्यन्नुषसोरियन्नपःकुत्सा
पमन्मन्नाह्यश्चदंसयः॥अवास्तजप्रस्वःश्वंचेयागिरीनुदाजउस्राअपिबामधु
प्रियं॥अवद्रियोविनिनेअस्यदंससाशुशोचस्वर्यक्रुतजातयागिरा॥विस्तर्याम
ध्येअमुचइथंदिवोविदद्दासायप्रतिमानमायः॥इच्छानिपिप्रोरसुरस्थिमायि

ORIENTAL INSTITUTE
BARODA (INDIA)

॥शिव॥
॥७४॥

शकवचन

नरं शो व्यास्यच्च ह वां क्रु जि श्वना ॥ अना धृष्टानि धृष्टितो व्यास्यन्नि धी र देवां अमृ
ण रथास्यः ॥ मासेव सूर्ये वि सुपु र्यमा दे दे गणानः ॥ रू ष्ट र शृ णा द्विरु क मता ॥ अयु इ से
ने वि भ्वा वि भिं द ता दा श ह त्र हा तु ज्या नि ते ज ते ॥ इं इ स्य क ज्जा द वि भे द भि श्र थः
प्रा क्राम लुं ध्यूर ज ह दु षा अ नः ॥ ए ता त्यो ते अ त्सा नि के व ला ये दे क ए क म ह णा र य
ज्ञं ॥ मा सां वि धां न म द धा अ धि द्य वि ल य वि भि नं भ र ति प्र धिं पि ता ॥ २३ ॥ ॥ सूर्य
र श्मि हरि केशः पुर स्ता त्स वि ता ज्यो ति रु द यां अ ज स्त्रं ॥ त स्य पू षा प्र से वे या ति वि द्वा
सं पश्यं त्वि श्वा भु व ना नि गा पाः ॥ नृ च क्षा ए षा दि वो म ध्य आ स्त आ प प्रि वा नो द सी अं
त रि क्षं ॥ स वि श्वा ची र भि च ष्टे घृ ता च रिं त रा पू र्व म प रं च के तुं ॥ रा ये बु ध्नः सं ग म नो
व सूनं वि श्वा रू पा भि च ष्टे श ची भिः ॥ दे व इ व स वि ता स त्प ध मे शो न त स्तो स म रे ध

सं. अ.
७५

नानां ॥ विश्वावसुसोमगंधर्वभापोदृष्टुषीस्तदृतेनाव्यायन ॥ दत्तेन्वेवेदिंदोराहपात्रा
सांपरिसूर्यस्यपरिधीं रंपश्यत् ॥ विश्वावसुरभितन्नो गृणातुदिव्योगंधर्वैरजसोवि
मानः ॥ यद्वाघासत्यमुनयन्नविप्रधियोहिन्वानोधि यज्ञोत्रव्याः ॥ सस्निमविंदच्च
रणेनदीनामपावृषोद्गुरोः प्रश्नमब्रजानां ॥ आसांगंधर्वीः अमृतिवोचदिंदोदक्षं परिजाना
दहीनां ॥ ३७ ॥ ॥ अग्ने तवश्रवावयोमहिभाजंते अर्चयो विभावसो ॥ बृहद्भानोत्रावसा
वाजमुक्थ्येदधासिदाशुषेकवे ॥ पावकवर्चाः शुक्रवर्चाः अन्नू नवर्चा उदियार्थसावुना ॥
पुत्रोभातराविचरन्नुपावसिष्टपाक्षिरोदसीउप्से ॥ ऊर्जेनिपाज्जातवेदः सुशक्तिभिः
मंदस्वधीतिमिहितः ॥ त्वेद्वयः संदधुर्हरिवर्षसश्चित्रोतयावामजाताः ॥ इरज्यन्न
ग्नेप्रथयस्वजंतुभिरेस्मरायोत्रमल्प ॥ सदशतस्यवपुषोविराजसिष्टपाक्षिसा

ता

शिव
७५

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTE

नसिंक्रतुं ॥ इष्यन्तारिमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयं तं राधसो महः ॥ रातिं वामस्य सुभर्गं महि
मिषं दधासिमानसिरायं ॥ क्रुतावानं महिषं विश्वदर्शितमग्निं सुम्नाय दधिरेपुरो
तनाः ॥ अत्कर्णसप्रथस्तमं त्वागिरौ देव्यमानुषायुगा ॥ २८ ॥ अग्ने अत्तावदेह
नः प्रत्यङ्गः सुमना भव ॥ प्रनो यत्तु विशस्पते धनदा असिः ७ तस्तं ॥ प्रनो यत्तु त्वय
माप्रभगः प्रबृहस्पतिः ॥ प्रेदेवाः प्रोतस्तु न तारायो देवी देहा तु नः ॥ सोमं राजानु म
वसग्निं गीर्षिहं वामहे ॥ आदित्यान्विष्णुसूर्यं ब्रह्मायं च बृहस्पतिं ॥ इन्द्रवायुबृह
स्पतिं सुहृद्बृहवामहे ॥ यथानः सर्वं इजानः संगत्यो सुमना असेत ॥ अर्यमणं बृह
स्पतिमिंद्रं दामाय चोदय ॥ धातं विष्णुं सरस्वतीं सवितारं च वाजिनं ॥ त्वन्ना ॥ अग्ने
अग्निभिर्ब्रह्म यज्ञं च वर्ज्य ॥ त्वं नो देवता तये रायादानाय चोदय ॥ २९ ॥ अयम

याहिवशां अनु ॥ आयनेते परायणे ह्वरिहंतु पुष्यिणीः ॥ इदाश्वपुंडरीकापिसमुद्रस्य
गृहाइमे ॥ ३० ॥ ॥ इति अष्टमाष्टके सप्तमोऽध्यायः ॥ ॥ ७० ॥ संचिदत्रिमृतजुरमर्थमश्वन
यातेव ॥ कंशीवंतं यही पुनारथं न ह्युधेनवं ॥ संचिदश्वनवजिनमरेणवाथमलत ॥
दृक्कं ग्रंथिनविष्यतमत्रियविष्टमारजः ॥ नराहं सिष्ठावत्रयेशुभ्रासिषासतं क्षिमः ॥
अथाहिवां दिवो नरापुनस्तोमो न विशसे ॥ चितेतद्दं सुराधसारतिः सुमतिरश्विना ॥
आयन्नः सहनेष्टथोसमेन पथथोनरा ॥ युवंभुजुंसमुद्रआरजसः पारदं रिवंतं ॥
यातमल्लाषतत्रिभिर्नासत्यासातयेहंतं ॥ आवांसुभैः शंयूइवमंहिष्ठाविश्ववेहसा ॥
समस्मभूयतं नरोत्संनपिप्युषीरिषः ॥ १ ॥ ॥ अयंहिते अमत्यइंदुरत्येनपत्येत ॥ दक्षो
विश्वायुर्वधसे ॥ अयमस्मासुकाव्यभुर्वज्जोदास्वते ॥ अयं विसत्यूर्ध्वहशानंभ

सं-अ.
७७

दमृमुर्नकृत्यंमदं॥ष्टुश्रेनायकृतनआसुस्वासुवंसगः॥अवदीधेदहीश्रुवः॥
यंसुपर्णःपरावतःश्रेनस्यपुत्रआसरन्॥शतचक्रंयोश्लोवर्त्तनिः॥यंतेश्रेनश्र्या
रुमहकंपदासरदरुणमानमंधसः॥एनावयोवितामपुजश्वसेएनाजागारबंधुता॥ए
वातीदिइइंडुनोदेषुचिद्धारयातेमहित्पजः॥कृत्वावयोवितोर्यायुःसुकृतोक्तवायमस्म
दासुतः॥२॥॥इमारवनाम्याषधिंवीरुधंबलवत्तमां॥ययासपत्नीबाधतेययासंवि
दतेपतिं॥उत्तानपर्णसुभगिदेवज्जुतेसहस्पतिं॥सपत्नीमिपराधमंपतिंमेकेवलंके
रु॥उत्तराहमुत्तरउत्तराभ्यः॥अथासपत्नीयाममधरासाधराभ्यः॥नहस्याना
मगृभ्यामिनास्मिन्नमतेजने॥परमिवपरावतंसपत्नीगमयामसि॥अहमस्मिस
हमानाथत्वमस्मिसासाहः॥उभेसहस्वतीभुत्वीसपत्नीमिसहावहे॥उपतेधांसहमा

ORIENTAL INSTITUTE
BARODA (INDIA)

शिव
७

नामभित्वा धांसहयसा ॥ मामनुप्रतेमनेवत्संगौरिवधाबतुपथावारि ॥ ५ ॥ वधावतु ॥
॥३॥ ॥ अरण्यान्यरण्या न्यसोयाप्रिवनश्यसि ॥ कथाग्रामंनष्टसिनत्वाभीरिविवंद
तीः ॥ एषारवायवदतेयडुपावतिचिच्चिकः ॥ आघाटिमिरिवधावयन्नरण्यानिर्महीय
ते ॥ उत्तगावद्वावदंस्फुतवश्मवदृश्यते ॥ उतेअरण्यानिः सायंशकटारिवसर्जुति ॥ गा
मंगेषआदियतिदाविगेषोअपविधीत् ॥ वसन्नरण्यान्यासायिमन्कुक्षदितिमंन्यते ॥ न
वाअरण्यानिहैत्यन्यश्वेनापिगळति ॥ स्वादोः फलस्यजग्धाययथाकामंनिपद्यते ॥
आंजनगधिंसुरासंबद्धनामकृषीवलं ॥ प्राहंमृगायांमातरमरण्यानिर्मशंसिष ॥
॥४॥ ॥ अनेदधामिप्रथमायमन्यवेहन्यद्वन्ननर्यविवेरपः ॥ उभयत्वाभवतारेदिसी
अनुरेजेतशुभात्पृथिवीचिहदिवः ॥ त्वंभायाभिरनवद्यमायिनंश्रवस्यतामनसावृत्र

सं-श्रु.
७८

मर्त्यः॥ त्वामिन्दरो वृणते गाविष्टिषु तं विधासु हव्यास्विष्टिषु ॥ ऐषु चाकंधिपुरुतुहृतसूरि
षु वृधासोये मघवन्नानश्रुर्मघं ॥ अर्चति तोकेतनये परिष्टिषु मेधसातावाजिनमद्रुये
धने ॥ स इन्द्रुरायः सुभृतस्य चाकनन्मदं यो अस्य रंष्टिचैकेतति ॥ त्वारधो मघवन्
श्वध्वरो मक्षुसवाजं भरते धनन्तुभिः ॥ त्वं शद्रुयिमाहिना गृणानु रुद्धधि मघवन्
धि रायः ॥ त्वं नो मित्रो वरुणो न मायी पित्वो न दस्यदयसे विभक्त ॥ ५ ॥ सुष्वाणास
इंद्रस्तु मसित्वाससवांसश्चतुर्विन्तम्यावाजं ॥ आनेभिरसुवितं यस्य चाकन्मनात
नासनुयामत्वाताः ॥ अरुषस्त्वमिंद्रशूरजातो दासीर्विशः श्रेयणसत्वाः ॥ गुहाहितं गुहं
गूळं मक्षुविष्टमसिप्रस्रवणं न सोमं ॥ अर्यो वागिरो अभ्यर्चविद्रान् षीणां विप्रः
सुमतिंचकानः ॥ ते स्थामयेरणयंत सोमैरेनाततुभ्यं रथाक्वमक्षैः ॥ इमा ब्रह्मं

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTE

शिव
७८

तुभ्यं शंसिदानभ्यो नृणां शूरशवः ॥ तेभिर्भवि सक्रतुर्येषु चाकं तु तत्राय स्वगृणत उ
तस्तीन ॥ अथीहवमिंद्रशूरपृथ्या उतस्तवसेवेन्यस्योर्केः ॥ आयस्तेयो निघृतवंतम
स्यास्मिर्निनिमैर्द्वयंतवकाः ॥ ६ ॥ ॥ सवितायंत्रैः घृथिवीमरम्या ॥ दस्कं सने सवि
ताद्यामदं हत ॥ अश्वमिवाधुक्षुद्रनिमं तरिहामतूते बद्धं सवितासमुद्रं ॥ यत्रासमुद्रः
स्करमितो यो नद पान्नपात्सवितो तस्येवद ॥ अतोभूरत आउक्षितं रजो तोद्यावाद्यथि
वीश्रिप्रथेतां ॥ पश्वेदमन्येदमवद्यजत्रममर्त्यस्य भुवनस्य सुना ॥ सुपर्णे अंगमवि
तुगिरुत्मान्यैर्वजातः स उ अस्यानुधर्म ॥ शविइवग्रामं युधुधिविवाश्वान्वश्रिवयत्सं सु
मनाडुहाना ॥ पतिरिवजायामभितो न्येतु धन्तीदिवः सविता विश्ववारः ॥ हिरण्यं सुः
सवितर्यथात्वागिरमो जुद्धे तजि अस्मिन् ॥ एवात्वा च न्तवसे वंदमानः सोमस्येवाशुं

स्त

सं. अ.
७६

प्रतिजागराहं ॥७॥ ॥ समिद्धश्चित्समिध्यसे देवेभ्यो हव्यवाहन ॥ आदिलैरुद्देवसुप्तिर्न
आगहि मृकीकायिन आगहि ॥ इमं यद्वा मिदं वचो जुजुषाण उपागहि ॥ मन्त्रासिस्त्वास
मिधान हवामि मृकीकायि हवामि हे ॥ त्वामुजाते वेदसंविश्ववारंगृणे धिया ॥ अग्ने दे
वां आर्वहनः प्रियत्रतान् मृकीकाय प्रियत्रतान् ॥ अग्निर्देवो देवानामभवत्पुरोहितो ग्निं
मनुष्याश्चक्रवयः समीधिरे ॥ अग्निं महो धनसाता वहं कुवे मृकीकाय नसातेय ॥ अ
ग्निरत्रिभरद्वा जंगविष्ठिरं प्रावन्नः कर्णं च सदस्युमा हवे ॥ अग्निं वसिष्ठो हवते पुरोहि
तो मृकीकाय पुरोहितः ॥ ८ ॥ ॥ अद्भ्याग्निः समिध्यते अद्भ्या ह्वयते हविः ॥ अद्भ्यामग
स्य मूर्धनि वचसविदयामसि ॥ प्रियं अद्भ्य इदतः प्रियं अद्भ्य इदिशतः ॥ प्रियं भोजेषु
यज्वस्विदं मउदितं हधि ॥ अथा देवा अमुस्सु अद्भ्यामुपचक्रिरे ॥ एवं भोजेषु

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTE

शिव
७६

कवस्विसंमस्तिरुधि॥ यथा देवान्प्रसुरेषु अद्भामु तेषु चक्रिरे ॥ एवं सो जेषु यज्य
स्मस्माकमुदितं कधि ॥ अद्भं देवा यजमाना वायुगोपा उपासते ॥ अद्भं हृदय्युमाकूत्या
अद्भ्या विंदते वसु ॥ अद्भं प्रातर्हवामहे अद्भं मध्यं दिनं परि ॥ अद्भं सूर्यस्य निम्बुचि अद्भं
अद्भापयेहनः ॥ ६ ॥ ॥ शास इत्थामहान्प्रस्य मित्रवाही अद्भुतः ॥ नयस्यहन्यते सरवान
जीयते कदान्वन ॥ स्वस्तिदा ॥ वशस्पतिर्दृत्रहा विमृधो वशी ॥ वृषेन्द्रः पुरएतुनः सोमपा
अभयंकरः ॥ विरक्षा विमृधो जहि विद्वत्रस्य हनु रज ॥ विमन्युमिंद्रवत्रहन्मित्रस्यासि
दासतः ॥ विनद्रं मृधो जहि नीचाय लुप्यतः ॥ यो अस्मां अमिदासत्य धरंगमया
तमः ॥ अयेन्द्रद्वेषतो मनोपजिज्यासतो वर्ध ॥ विमन्याः शर्मयन्वरीयो यवया वर्ध ॥
॥ १० ॥ ॥ ईश्वर्यं तीरपस्युवद्रं जातमुपासते ॥ भेजानासः सुवीर्यं ॥ त्वमिंद्रबलादधि

सं. अ.
८०

सहस्रजातञ्जसः॥ तं वृषन्वेषेदसि॥ त्वमिंद्रसिद्धत्वाद्यं॥ उत्तरिहसमतिरः॥ उद्यमस्त
भाञ्जसा॥ त्वमिंद्रसजोषसमर्कविसर्षिवाक्कोः॥ कज्जंशिशानञ्जसा॥ त्वमिंद्रसिद्ध
रसि विश्वाजातान्योजसा॥ सविश्वाभुवत्राभवः॥ ११॥ ॥ सोमैकेभ्यः पवते घृतमेकं
पासते ॥ येभ्यो मधुप्रधावति तांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥ तपसा ये अनाधृष्ट्यास्तपसा ये स्व
र्ययुः॥ तपो ये च क्रिरे महस्तांश्चि० ॥ ये युध्यंते प्रधनेषु श्रुता ये तन्नुत्सजः॥ ये वा सह
स्रदक्षिणास्तांश्चि० ॥ ये चित्पूर्वकृतसापक्रुतावानसता रथः॥ पितृ तपस्वतो यमतां
श्चि० ॥ सहस्रणीथाः कवयो ये गोपायंति सूर्यं॥ शशी तपस्वतो यमतपो जां अपि गच्छ
तात् ॥ १२॥ ॥ अरायिकोणविकेटे गिरिं गच्छसदान्व ॥ शिरिं बिठस्य सत्वमिस्ते सिद्ध
चातयामसि ॥ चत्तो इतश्चत्तामुतः सर्वाभूणान्या रुषा ॥ अरायं ब्रह्मणस्पते तीक्ष्णशिष

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTE

८०

कवीरिव ॥ जनं जनं नन्यो नाति मयते विश्राद्धे नः क्रयो विशां विशां ॥ सुदक्षो दक्षेः क्र
तुनासिसक्रवुरश्रकविः कवियेनासि विश्वविद ॥ वसुधैव कुटुम्बकमिति च य
जिष्टि ^{१९} इतः ॥ प्रजान न्नितवयेति मयति य कायास्पदेष्टवंतमासदः ॥ आते
चिकिन्न उषसां मवतयोरपसः स्वयस्येवरश्मयः ॥ तव श्रियो वृषीस्येव विद्युतश्चिन्ना
श्चिकिन्न उषसां नकेतवः ॥ यदोषधी रसिष्टष्टोवनानि च परिस्वयं चिनुषे अन्नमास्ये
॥ २० ॥ ॥ तमोषधीर्दधिरेगर्भमयति यंतमाये अग्निं जनयंतमातरः ॥ तां मेत्समानं वनि
नश्ववीरुधोतर्वतीश्च सुवते च विश्वहा ॥ वातोपधृतद्विषितो वशां अनुत्तुषुयदन्नो विषदि
तिष्ठसा ॥ आते यतंते रथो ॥ यथाष्टयकशां द्रीस्योने अजरापि धक्षतः ॥ मेधाकारं विदथ
स्यप्रसाधनमग्निं होतारं परिभूतमंमतिं ॥ तमिदं हि विद्यासमानमिन्नमिन्महेष्टण

मि

सं. अ.
॥४३॥

तेनान्यंतत् ॥ त्वामिदं दृष्ट्वा त्वया यवो होतारमग्ने विदधे षुवेधसः ॥ यदेव यंतो दधति प्रयांसि
ते हविषं तोमनं वा वृक्तवर्हिषः ॥ तवाग्ने होत्रं तव पोत्रमृत्वियं तवनेष्ट्वमग्निदत्ताय तत्र
तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्मन्वासि गृह्यति श्वनोदमे ॥ ३२ ॥ ॥ यस्तस्य नेत्रमृता
यमर्त्यः समिधादानुदुतवाहविष्कृति ॥ तस्य होता भवसियासि हृत्या मुयं प्रुषेयजसि ध्व
रीयसि ॥ इमांश्चस्मै मतयो वाचो अस्मदांश्च वा गिरः सुष्टुतयः समग्मत ॥ वसुयवो वस
वेजाते वेदो ~~सुचिद्धर्धनो~~ सुचिद्धर्धनो आसुचाकनत् ॥ इमां प्रत्नाय सुष्टुतिं नवीयसी वोचय मस्मा
उत्तेष्टुणी तु नः ॥ भूया अंतरा हृद्यस्य निस्पृशे जायेव पत्य उवासाः सुवासाः ॥ यस्मिन्न
श्वासं क्रुषभास उक्षणे वशाभेषां प्रवस्य स्यात् प्राकृताः ॥ कीलालपसोमष्टुषीयवेध
से हृदाभति जनयो वारुमग्नये ॥ अहव्यग्ने कृविराग्ने प्रतिस्वुची वधुतं च म्बी वसोमः ॥

BARODA (INDIA)

ORIENTAL INSTITUTE

॥ शिव ॥
॥४३॥

4